ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ଏବଂ ଉଣାଶୀଟିଏ

ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଘୋଷଣା ଏବଂ ରୋମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଭୂମିକା: ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଶେଷଦିନମାନଙ୍କ ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger
2024-04-09

ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପବିତ୍ର ଭୂମିରେ ଅଛୁ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, କାରଣ ଆମେ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିଛୁ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଘୋଷଣାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ଉଚ୍ଚକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ଧ୍ୱଜବାହକମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ସେହି ଅଂଶ, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏବଂ ଯାହା ଅନାବୃତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସେହି ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା "ସମୟ ସନ୍ନିକଟ" ହେଲେ ଅନାବୃତ ହୁଏ, ପଦ ଷୋଳହରେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ।

ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବା ହେଉଛି ରୋମ; ଏହିହେତୁ, ଆମେ ଏକାଦଶରୁ ପଞ୍ଚଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବାବେଳେ ରୋମକୁ ସାବଧାନରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ "ଦର୍ଶନ ନାହିଁ, ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ନାଶ ହୁଅନ୍ତି," ଏବଂ ଯଦି ଆପଣମାନେ ଯିଶାୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତ, ପଦ ଆଠ ଓ ନଅକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ, "ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣମାନେ ସ୍ଥାପିତ ହେବେ ନାହିଁ।"

ଉରିୟାହ ସ୍ମିଥ ତାଙ୍କର *Daniel and the Revelation* ଗ୍ରନ୍ଥରେ କମ୍ ସେ କମ୍ ଚାରିଥର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ନିୟମର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି। ସେହି ନିୟମ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଶକ୍ତି "ସଂଯୁକ୍ତ" ନ ହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ତାହାର ପରିଚୟ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ। ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ବାବିଲୋନଙ୍କ ପରିଚୟ ପ୍ରବେଶ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ।

> "ଏହା ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିୟମ ଯେ, ଆମେ ଜାତିସମୂହଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହେବାକୁ ଆଶା କରିପାରୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହୋଇଯାନ୍ତି ଯେ, ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ଅଭିଲେଖଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପଡ଼େ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 46.

ଅନ୍ୟୁନ ଆହୁରି ତିନିଥର, ସ୍ମିଥ ସେହି ନିୟମ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ସେହି ତିନୋଟି ପ୍ରସଙ୍ଗର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର "ସନ୍ଧି" ପ୍ରତି ଇଙ୍ଗିତ କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଉଲ୍ଲେଖରେ ସେ ସେହି ସନ୍ଧିର ପୂର୍ତ୍ତିକୁ ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୧୬୨ ବର୍ଷରେ ଘଟିଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଉଲ୍ଲେଖ ଆଧୁନିକ ଇତିହାସବିଦ୍ୱାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମତ, ଯେଉଁମାନେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଏବଂ ରୋମର "ସନ୍ଧି"ର ପୂର୍ତ୍ତିକୁ ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୧୬୧ ବର୍ଷ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରନ୍ତି।

> "ପାଠକଙ୍କୁ ଏହା ସ୍ମରଣ କରାଇବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଯେ, ପୃଥିବୀସ୍ଥ ସରକାରଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବେଶ କରୁ ନାହାନ୍ତି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ କୌଣସି ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉ ନାହାନ୍ତି। ରୋମ ତାକ୍ଲିକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ, ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଯିହୂଦୀ ସନ୍ଧି ଦ୍ୱାରା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 161 ମସିହାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲା। 1 Maccabees 8; Josephus's Antiquities, book 12, chapter 10, section 6; Prideaux, Vol. II, page 166. କିନ୍ତୁ ଏହାର ସାତ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 168 ମସିହାରେ, ରୋମ ମାକେଡୋନିଆକୁ ବିଜୟ କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଦେଶକୁ ନିଜ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଏକ ଅଂଶରେ ପରିଣତ କରିଥିଲା। ଏହିପରି, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ରୋମର ପ୍ରବେଶ ହୁଏ ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଛାଗର ବିଜିତ ମାକେଡୋନିୟ ଶିଙ୍ଗରୁ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦିଗରେ ନୂତନ ବିଜୟଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିଲା। ତେଣୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦର୍ଶୀଙ୍କୁ ସେ ଏପରି ଭାବେ ପ୍ରତୀତ ହୋଇଥିଲା, କିମ୍ବା ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ତାହାକୁ ଯଥାଯଥ ଭାବରେ

ଛାଗର ଶିଙ୍ଗ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ଗୋଟିଏରୁ ବାହାରି ଆସୁଥିବା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 175.

କିନ୍ତୁ ସ୍ମିଥ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି ଯେ ଏହା ୧୬୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ଥିଲା।

> “ସେହି ସମାନ ଶକ୍ତି ପବିତ୍ର ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ତାହାକୁ ଗ୍ରସିତ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଖ୍ରୀ. ପୂ. 162 ମସିହାରେ ରୋମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ, ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମୈତ୍ରୀ-ସନ୍ଧି ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହେଲା; ସେହି ତାରିଖରୁ ଏହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ କାଳପଞ୍ଜିରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଥାନ ଧାରଣ କରେ। ତଥାପି, ପ୍ରକୃତ ବିଜୟ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଖ୍ରୀ. ପୂ. 63 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୂଦିଆ ଉପରେ ଅଧିକାରକ୍ଷେତ୍ର ଅର୍ଜନ କରିନଥିଲା; ଏବଂ ପରେ ତାହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରକାରରେ ଘଟିଲା।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259.

ତାପରେ ସେ ତୃତୀୟଥର ସେହି ଘଟଣାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାବେଳେ, ସେ ପୁନରାୟ 161 BC ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି।

> “ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଲୌକିକ ଘଟଣାବଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମକୁ ସତ୍ତରି ସପ୍ତାହର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣିଦେଇବା ପରେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା 23 ପଦରେ ପୁନର୍ବାର ଆମକୁ ସେହି ସମୟକୁ ଫେରାଇନେଇଯାଆନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଯିହୂଦୀ ଚୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ରୋମୀୟମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସହ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 161 ମସିହାରେ: ସେହି ବିନ୍ଦୁଠାରୁ ପୁଣି ଆମକୁ ଘଟଣାମାଳାର ଏକ ସରଳ ଧାରାରେ ଚର୍ଚ୍ଚର ଅନ୍ତିମ ବିଜୟ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନନ୍ତ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଯାଏ। ସିରୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିହୂଦୀମାନେ ଭୟଙ୍କର ଭାବେ ଦମିତ ହେଉଥିବାରୁ, ସେମାନେ ରୋମକୁ ଏକ ଦୂତମଣ୍ଡଳ ପଠାଇଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ସହାୟତା ଅନୁରୋଧ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହ ‘ମୈତ୍ରୀ ଓ ସଂଘବନ୍ଧନର ଏକ ଚୁକ୍ତିରେ’ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ କରିପାରିବେ।’ 1 Maccabees 8; Prideaux, II, 234; Josephus’s Antiquities, book 12, chapter 10, section 6. ରୋମୀୟମାନେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଶବ୍ଦମାନରେ ରଚିତ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କଲେ:—”
>
> “‘ଯିହୂଦୀ ଜାତି ସହ ସହାୟତା ଓ ମୈତ୍ରୀର ଚୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେନେଟ୍‌ର ଆଦେଶ। ଯେମାନେ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯିହୂଦୀ ଜାତି ବିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ବୈଧ ହେବ ନାହିଁ; କିମ୍ବା ଧାନ୍ୟ, ଜାହାଜ, କିମ୍ବା ଧନ ପଠାଇ ସେପରି କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବା ମଧ୍ୟ ବୈଧ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ରୋମୀୟମାନେ ଯେତେଦୂର ସମର୍ଥ ହେବେ ସେତେଦୂର ସେମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବେ; ଏବଂ ପୁନର୍ବାର, ଯଦି ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଏ, ଯିହୂଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବେ। ଏବଂ ଯଦି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ଯେ ଏହି ସହାୟତାର ଚୁକ୍ତିରେ କିଛି ଯୋଗ କରିବେ, କିମ୍ବା କିଛି ବିୟୋଗ କରିବେ, ତାହା ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ସାଧାରଣ ସମ୍ମତିରେ କରାଯିବ। ଏବଂ ଏହିପରି ଯେକୌଣସି ଯୋଗ କରାଯିବ, ତାହା ବଳବତ୍ତ ହେବ।’ ‘ଏହି ଆଦେଶ,’ ଯୋସେଫସ୍ କହନ୍ତି, ‘ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଉପୋଲେମସ୍ ଏବଂ ଇଲିଆଜରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଜେସନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ସେ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦାସ୍ ଜାତିର ମହାଯାଜକ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇ ଶିମୋନ୍ ସେନାବାହିନୀର ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ। ଏବଂ ଏହାହିଁ ସେହି ପ୍ରଥମ ଚୁକ୍ତି ଥିଲା ଯାହା ରୋମୀୟମାନେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସହ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ଏହି ପ୍ରକାରରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥିଲା।’” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271.

ସ୍ମିଥ 162 BC କାହିଁକି ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ, ଏହା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ମୋର ଭାର ନୁହେଁ; ମୋର ଧାରଣା ଏତିକି ଯେ, ସେହିଟା ଏକ ମୁଦ୍ରଣ ଭୁଲ ଥିଲା। ମୋର ମୂଳ ବିଷୟ ହେଉଛି, ସେ ଯାହାକୁ “ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିୟମ, ଯେ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହେବାକୁ ଆଶା କରିପାରିବୁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି ଯେ, ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ଅଭିଲେଖଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଯାଏ” ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ସେଥିରେ ସେ ଯେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରନ୍ତି, ତାହାକୁ ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବା। ସ୍ମିଥ ସେହି ନିୟମକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇବାବେଳେ, ସେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ 161 BC ରେ ତେଇଶତମ ପଦର “league” ଠାରେ ରୋମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସ୍ମିଥ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ରୋମ ପ୍ରଥମେ 200 BC ରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ଯାହା 161 BC

ପୂର୍ବରୁ ଉଣଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଥିଲା।

> "ଏବେ ଏକ ନୂତନ ଶକ୍ତିର ପରିଚୟ ଦିଆଯାଉଛି,—'ତୁମ ଜାତିର ଲୁଟେରାମାନେ;' ବିଶପ ନ୍ୟୁଟନ କହନ୍ତି, ଶାବ୍ଦିକ ଭାବେ, 'ତୁମ ଜାତିର ଭଙ୍ଗକାରୀମାନେ।' ଟାଇବର ନଦୀର କୂଳରେ ଦୂରେ, ଏକ ରାଜ୍ୟ ଆକାଂକ୍ଷାମୟ ପରିକଳ୍ପନା ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରମୟ ଚକ୍ରାନ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ପୋଷିତ କରୁଥିଲା। ପ୍ରଥମେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ଦୁର୍ବଳ ଥିବା ସେହି ରାଜ୍ୟ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦ୍ରୁତତାରେ ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରଭାବରେ ବୃଦ୍ଧିଲାଭ କଲା, ଏଠେ ସେଠେ ସାବଧାନତାର ସହିତ ନିଜ ପ୍ରାକ୍ରମକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏବଂ ନିଜ ଯୁଦ୍ଧପରାୟଣ ବାହୁର ବଳକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରୁଥିଲା, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ଶକ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନ ହୋଇ, ସେ ପୃଥିବୀର ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ସାହସର ସହିତ ନିଜ ମସ୍ତକ ଉତ୍ତୋଳିତ କଲା, ଏବଂ ଅଜେୟ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଦଣ୍ଡକୁ ଆତ୍ମସାତ କଲା। ସେହି ସମୟରୁ ରୋମର ନାମ ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠାରେ ଅଙ୍କିତ ହୋଇ ଦାଣ୍ଡାଇଲା, ଯାହା ଦୀର୍ଘ ଯୁଗଗୁଡ଼ିକ ଧରି ପୃଥିବୀର କାର୍ଯ୍ୟବଳୀକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, ଏବଂ ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରବଳ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରୟୋଗ କରିବ।"
>
> "ରୋମ କଥା କହିଲା; ଏବଂ ସିରିଆ ଓ ମାସିଡୋନିଆ ଶୀଘ୍ରେ ନିଜମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନର ରୂପରେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସୁଥିବାକୁ ଦେଖିଲେ। ରୋମୀୟମାନେ ମିଶରର ଯୁବ ରାଜାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲେ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରି ଯେ ସେ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ଓ ଫିଲିପ୍ ଯୋଜିଥିବା ବିନାଶରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବେ। ଏହା ଥିଲା ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 200 ମସିହା, ଏବଂ ସିରିଆ ଓ ମିଶରର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ରୋମୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହସ୍ତକ୍ଷେପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଥିଲା।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 256.

ରୋମ ପ୍ରଥମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 200 ମସିହାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ପରିଚିତ କରାଯାଏ, ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ ଥିବା ସେହି ପରିଚୟ ଡାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସମଗ୍ର ଅଂଶରେ ରୋମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଲ୍ଲେଖ, କାରଣ ଏହି ପଦଟି ନିଜେ ରୋମକୁ ସେହି ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରେ ଯାହା ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ। ସ୍ମିଥ କିପରି ଏପରି ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିୟମକୁ ଜୋର ଦେଇ କହିପାରିଲେ, ତାପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 161 ମସିହାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 200 ମସିହାକୁ ରୋମର ଶକ୍ତି "ପରିଚିତ" ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିଲେ, ସେହିଥିରେ କୌଣସି ସମସ୍ୟାକୁ ମୁଁ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ ନାହିଁ। ଯଦି ମୋର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଥାଏ ଯାହାର ସମାଧାନ ଆବଶ୍ୟକ, ତେବେ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ହେବ—ସ୍ମିଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଭାଷିତ ସେହି ନିୟମ ବୈଧ କି ନୁହେଁ। ଯଦି ସେହି ନିୟମ ବୈଧ ହୁଏ, ତେବେ ମୁଁ ଯୁକ୍ତି କରିବି ଯେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସହ ଏକ ସମ୍ପର୍କ ଅବଶ୍ୟ ଥିବା ଉଚିତ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 161 ମସିହାର ସନ୍ଧି ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିଲା।

ମୁଁ ବୁଝୁଛି ଯେ ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଏକ ଏମିତି ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯେତେବେଳେ ପୋପୀୟ ରୋମ ନିଜକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କରାଏ, ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଇତିହାସରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି। କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଶେଷକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ସେହିହେତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 200 ମସିହା, ଯେତେବେଳେ ପୌରାଣିକ ରୋମ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ସେହି ଇତିହାସରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଏକ ସମ୍ପର୍କ ଅବଶ୍ୟ ଥିବା ଉଚିତ୍। ତେଣୁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 200 ମସିହାରେ ରୋମ ଏବଂ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କ ସେ ନ ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ମୁଁ ସ୍ମିଥଙ୍କ ନିୟମ ସହ ସମ୍ମତ।

ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ ୨୧୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବରେ ଘଟିଥିବା ରାଫିଆ ଯୁଦ୍ଧର ବିଜୟ ଓ ତାହାର ପରିଣାମକୁ ସୂଚିତ କରେ; ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସେଲ୍ୟୁସିଡ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ—ଯାହାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ଆଣ୍ଟିଓକସ ତୃତୀୟ ମ୍ୟାଗ୍ନସ, କିମ୍ବା "ଦ ଗ୍ରେଟ୍", କରୁଥିଲେ—ଏବଂ ମିଶରର ପ୍ଟୋଲେମିକ ରାଜ୍ୟ—ଯାହାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ରାଜା ପ୍ଟୋଲେମି ଚତୁର୍ଥ ଫିଲୋପାଟର କରୁଥିଲେ—ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଯୁଦ୍ଧ କୋଇଲ-ସିରିଆ (ଦକ୍ଷିଣ ସିରିଆ) ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସ୍ଥାପନର ସଂଘର୍ଷ ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା; ଏହି ଭୂଭାଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ଟୋଲେମିକ ଓ ସେଲ୍ୟୁସିଡ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦୀୟ ଥିଲା। ରାଫିଆରେ ପ୍ଟୋଲେମି ଚତୁର୍ଥ ଫିଲୋପାଟରଙ୍କ ବିଜୟ ତାଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଇଲ-ସିରିଆ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ପାଲେଷ୍ଟାଇନ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅବିକଳ ରଖିବାକୁ ସମର୍ଥ କରିଥିଲା।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସତରୋ ବର୍ଷ ପରେ, ଖ୍ରୀ. ପୂ. 200 ମସିହାରେ ଘଟିଥିବା ପାନିୟମ୍ ର ଯୁଦ୍ଧ, ଯାହାକୁ ମାଉଣ୍ଟ ପାନିୟମ୍ ର ଯୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ପାନିଆସ୍ ର ଯୁଦ୍ଧ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଜଣାଯାଏ, ରାଜା Antiochus IIIଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ Seleucid Empire ଏବଂ ରାଜା Ptolemy Vଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ମିଶରର Ptolemaic Kingdom ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା।

ତିରିଶି-ଏକ ବର୍ଷ ପରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୧୬୭ ମସିହାରେ, ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ଆଚାର-ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଦମନ କରିବା ଏବଂ ହେଲେନିସ୍ଟିକ ସଂସ୍କୃତିକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଥୋପିବା ପାଇଁ ସେଲ୍ୟୁସିଡ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଚେଷ୍ଟାବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଯିହୂଦୀ ବିଦ୍ରୋହ, ମକ୍କାବୀୟ ବିଦ୍ରୋହ, ଯିହୁଦିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଛୋଟ ସହର ମୋଦେଇନରେ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଅଂଶ, ଆରମ୍ଭ ହେଲା।

ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଘଟଣାଟି କୁଖ୍ୟାତ ଗ୍ରୀକ ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ଶାସକ ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ IV ଏପିଫାନେସ୍ଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା; ସେ ଯିହୁଦୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉପରେ କଠୋର ହେଲେନିଷ୍ଟିକ ପ୍ରଥାଗୁଡ଼ିକ ଥୋପି ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଯିହୁଦୀ ଧର୍ମୀୟ ଆଚରଣମାନଙ୍କୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିବା ଏବଂ ଯେରୁଶାଲେମର ମନ୍ଦିରକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା। ନିଜ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ପ୍ରୟାସରେ, ଆଣ୍ଟିଓକସ୍ ବିଭିନ୍ନ ସହର ଓ ଗ୍ରାମକୁ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେଠାକାର ଯିହୁଦୀ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଆଦେଶମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଉ।

ମୋଦେଇନରେ, ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକୁ ପ୍ରବଳ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାର ଯିହୁଦୀ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟଧର୍ମୀୟ ଆଚାର-ବିଧିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଗ୍ରୀକ ଦେବଦେବୀମାନଙ୍କୁ ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇ ପହଞ୍ଚିଲେ। ମତ୍ତାଥିଆସ ନାମକ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଯିହୁଦୀ ଯାଜକ ସେହି ଆଦେଶକୁ ମାନିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ଏବଂ ବଳି ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଯିହୁଦୀଙ୍କୁ ଏବଂ ସେହି ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ମତ୍ତାଥିଆସ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରଙ୍କର ଏହି ପ୍ରତିରୋଧମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ଶାସନବିରୋଧରେ ମାକ୍କାବୀୟ ବିଦ୍ରୋହର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା।

ମତ୍ତଥିୟାସ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ପୁଅମାନେ, ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦା ମାକ୍କାବି ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ପର୍ବତମାଳାକୁ ପଳାଇଗଲେ ଏବଂ ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ସେନାବଳଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୁରିଲା ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଶେଷରେ ଏହି ବିଦ୍ରୋହ ଶକ୍ତି ଓ ସମର୍ଥନରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା, ଯାହାର ଫଳରେ ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରମାଗତ ସାମରିକ ବିଜୟଗୁଡ଼ିକ ଲଭ୍ୟ ହେଲା।

ଇ. ପୂ. 167 ମସିହାରେ ମୋଦେଇନ୍‌ରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାମାନେ ଯିହୁଦୀ ଇତିହାସରେ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ କ୍ଷଣ ଥିଲା, ଯାହା ମକ୍କାବୀୟ ବିଦ୍ରୋହର ଆରମ୍ଭକୁ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ଶାସନବିରୋଧରେ ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ସ୍ୱାଧୀନ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା। ହାନୁକ୍କାହ୍‌ସମୟରେ ସ୍ମରଣ କରାଯାଉଥିବା ଐତିହାସିକ ଘଟଣାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଯେରୁଶାଲେମର ଦ୍ୱିତୀୟ ମନ୍ଦିରର ପୁନଃସମର୍ପଣ ଇ. ପୂ. 164 ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ପଦ ତେଇଶର "ଲୀଗ୍" ପୂର୍ବରୁ ତିନି ବର୍ଷ ଆଗରୁ ଘଟିଥିଲା।

ଯିରୁଶାଲେମ ଓ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନର୍ଦାବି କରିବା ପରେ, ମାକ୍କାବୀମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ଜାତିୟ ଅପବିତ୍ରତାରୁ ଶୁଦ୍ଧ କରି ତାହାକୁ ତାହାର ଯଥୋଚିତ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କଲେ। ପରମ୍ପରାନୁସାରେ, ସେମାନେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ରୀକୃତ ତେଲର କୁପି ପାଇଥିଲେ, ଯାହା ମେନୋରାକୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ଜ୍ୱାଳିତ ରଖିବାକୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା। ପ୍ରକୃତପକ୍ଷରେ, ସେହି ଘଟଣାର କୌଣସି ସମକାଳୀନ ଐତିହାସିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ, ଏବଂ ଷଷ୍ଠ ଶତାବ୍ଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେହୁଦୀ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ସାହିତ୍ୟରେ ମିଳିନଥାଏ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ଯେହୁଦୀ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ କାଥୋଲିକ ମଣ୍ଡଳୀ ସହିତ ତୁଳନା କରନ୍ତି, ବିଶେଷକରି ଏହାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଯେ, ଉଭୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଧର୍ମକୁ ମାନବୀୟ ରୀତି-ନୀତି ଓ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାର କରେ। ଯେପରି ପାପାସୀୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ବହୁବିଧ ଘଢ଼ାଯାଇଥିବା ଅଲୌକିକ ଘଟଣା ମିଳେ, ସେପରି ଗୋଟିଏ ଦିନର ତେଲ ଆଠ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିଲା ବୋଲି ଯେ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ, ତାହାର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଐତିହାସିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ।

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଦଶମ ପଦ, ଚାଳିଶମ ପଦର ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଯାହାକୁ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଶୀତଯୁଦ୍ଧର ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧ, ଏବଂ ସେପରି ତିନୋଟି ପ୍ରତିନିଧି ଯୁଦ୍ଧ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଛି। ଜଣେ ଭଗିନୀ, ଏହି ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥିବା ଉକ୍ରେନୀୟ ଯୁଦ୍ଧକୁ ମୁଁ ଶୀତଯୁଦ୍ଧ ଭାବରେ ପରିଭାଷିତ କରିଥିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ

କରିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଯଥାର୍ଥଭାବେ ଉଲ୍ଲେ ଖ କରିଥିଲେ ଯେ ସେଠାରେ ପ୍ର ଚୁର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ବିନାଶ ଘଟିଛି। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତ ୀ ପ୍ର ବନ୍ଧ ଗୁଡ଼ିକରେ ଯାହାକୁ ମୁଁ "ଶୀତଯୁଦ୍ଧ "ର ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧ ବୋଲି ପରିଭାଷିତ କରିଥିଲି, ସେହି ପଦପ୍ର ୟୋଗ ଏହି ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ତେରୋ ଅଧ ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀ ପଶୁର ଇତିହାସ ମଧ ରେ ଘଟୁଥିବା ତିନୋଟି ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧ ମଧ ରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଆଙ୍କ ିବା ପାଇଁ ବ୍ୟ ବହୃତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ର ତିନିଧି ଯୁଦ୍ଧ , ଏବଂ ସେପରିଭାବରେ ମଧ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି।

ଏପରଠାରୁ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧମାନଙ୍କରେ, ଉତ୍ତପ୍ତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଶୀତ ଯୁଦ୍ଧ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିବାର ବିରୋଧାଭାସକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ, ମୁଁ ସେହି ତିନିଟି ଯୁଦ୍ଧକୁ "ପଦ ଚାଳିଶର ତିନିଟି ଯୁଦ୍ଧ" କିମ୍ବା ପ୍ରକ୍ସି ଯୁଦ୍ଧ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ। ମୋର ସଂଜ୍ଞାନୁସାରେ, ପଦ ଚାଳିଶର ଏହି ତିନିଟି ଯୁଦ୍ଧରେ 1798 ମସିହାର ଯୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଯଦ୍ୟପି ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ପଦ ଚାଳିଶର ଏକ ଅଂଶ; ବରଂ କେବଳ 1989 ମସିହାରେ ଶେଷକାଳ ଆରମ୍ଭ ହେବାଠାରୁ ପଦ ଚାଳିଶ-ଏକର ରବିବାର ବିଧି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ସେହି ତିନିଟି ଯୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ। ଏହି ତିନିଟି ଯୁଦ୍ଧକୁ ଅଧିକ ସଠିକ୍ ଭାବେ ପ୍ରକ୍ସି ଯୁଦ୍ଧ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ, ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲୁଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ; ଏବଂ ପଦ ଚାଳିଶର ଇତିହାସରେ, ସେହି ଯୁଦ୍ଧ କାଥୋଲିକ ଧର୍ମମତ (ଉତ୍ତରର ରାଜା) ଏବଂ କମ୍ୟୁନିଜ୍ମ (ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା) ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂଘର୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ସେହି ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଟି ୧୯୮୯ ମସିହାରେ କ୍ୟାଥୋଲିସିଜ୍ମଙ୍କର କମ୍ୟୁନିଜ୍ମ ଉପରେ ବିଜୟକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ; କାରଣ ୧୯୮୯ ରେ ପାପାସତ୍ତା ନିଜର ପ୍ରତିନିଧି ସେନା ସହ, ଯାହାକି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ସୋଭିଏତ ସଂଘକୁ ସଫା କରି ଦେଇଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ରୁଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଣ୍ଡ (କିମ୍ବା "ଦୁର୍ଗ"), ଅବଶ୍ୟ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନର ଉକ୍ରେନୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ପୁନର୍ବାର କ୍ୟାଥୋଲିସିଜ୍ମ ଏବଂ କମ୍ୟୁନିଜ୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଯୁଦ୍ଧ ଅଟେ; ଏଠାରେ ପାପାସତ୍ତା ରୁଷ ବିରୋଧରେ ନିଜର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ଉକ୍ରେନ ସରକାରଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି, ଏବଂ ଏଥିରେ ପାପାସତ୍ତାର ପୂର୍ବତନ ପ୍ରତିନିଧି ଶକ୍ତି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସହିତ, ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବାଦୀ ପଶ୍ଚିମ ଜଗତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାଗର ସମର୍ଥନ ମଧ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି। ସେହି ଯୁଦ୍ଧଟି ପଦ ୧୧ ଏବଂ ୧୨ ରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ କମ୍ୟୁନିଜ୍ମ (ରୁଷ) କ୍ୟାଥୋଲିସିଜ୍ମ ଉପରେ ପ୍ରବଳ ହେବ।

ସେହି ତିନୋଟି ପ୍ରତିନିଧି ଯୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୃତୀୟଟି ପନ୍ଦରମ ପଦରେ ପାନିଉମର ଯୁଦ୍ଧ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି ଯୁଦ୍ଧଟି ପ୍ଟୋଲେମିକ୍ ରାଜ୍ୟ (ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା) ଏବଂ ସେଲ୍ୟୁସିଡ୍ ରାଜ୍ୟ (ଉତ୍ତରର ରାଜା) ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ କାଥଲିକ୍ ଧର୍ମର ପ୍ରତିନିଧି ସେନା ପୁଣିଥରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଅଟେ।

୧୯୮୯ ମସିହାର ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧରେ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ରିପବ୍ଲିକାନ ଶୃଙ୍ଗର ପ୍ରକ୍ସି ସେନାକୁ ପାପାସତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ସୋଭିଏତ ସଂଘର ରାଜନୈତିକ ସଂରଚନାକୁ ପତିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା, ଯେବେକି ତାହାର ମୁଣ୍ଡ (ରୁସିଆ) ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରଖାଗଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଦ୍ଧରେ, ଯାହା ହେଉଛି ଉକ୍ରେନୀୟ ଯୁଦ୍ଧ, ନାଜିମାନଙ୍କର ପ୍ରକ୍ସି ସେନା ରୁସିଆ ଦ୍ୱାରା ପରାଜିତ ହୁଏ। ତୃତୀୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର, ପାପାସତ୍ତାର ପ୍ରକ୍ସି ସେନା, ପୁନର୍ବାର ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରେ।

ଏହି ତିନୋଟି ଯୁଦ୍ଧ "ସତ୍ୟ"ର ସ୍ୱାକ୍ଷର ବହନ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ବିଜୟୀ ପ୍ରତିନିଧି ସେନାଦ୍ୱାରା ସଂପାଦିତ ହୁଏ। ପ୍ରଥମ ଯୁଦ୍ଧରେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରହିଗଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରତିନିଧି ସେନା ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିନିଧି ସେନା ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରେ ପାପାସୀଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ସେନା ମଧ ଥିଲା। ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନାଜିବାଦର ପ୍ରତିନିଧି ସେନା ପରାଜିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରାଜିତ ହେବ। ଷୋଡଶ ପଦ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ, ଯେତେବେଳେ ତ୍ରିବିଧ ସଂଘ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ପାପାସୀ ନିଜର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବଶୀଭୂତ କରେ।

> "ପେ ଟ୍ଲାଲେମୀ [ପୁଟିନ] ନିଜ ବିଜୟକୁ ଉଚିତ ଭାବେ ବ୍ୟ ବହାର କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟ କ ସୁବିଚାରରୁ ବଞ୍ଚ ିତ ଥିଲେ। ସେ ଯଦି ନିଜ ସଫଳତାକୁ ଅଗ୍ର ସର କରିଥାନ୍ତେ , ତେବେ ସମ୍ଭ ବତଃ ଆନ୍ତ ିଓକସଙ୍କ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟ ର ସ୍ୱ ାମୀ ହୋଇପାରୁଥାନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ କେବଳ କିଛି ଧମକ ଏବଂ କିଛି ଭୟଦର୍ଶନ କରି ସନ୍ତୁ ଷ୍ଟ ହୋଇ, ସେ ଶାନ୍ତ ି ସ୍ଥ ାପନ କଲେ, ଯେପରି ସେ ନିଜକୁ ତାଙ୍କ ପଶୁସ୍ୱ ଭାବୀ ବାସନାମାନଙ୍କ ର ନିରବିଚ୍ଛ ିନ୍ନ ଏବଂ ଅନିୟନ୍ତ୍ର ିତ ଭୋଗରେ ସମର୍ପିତ କରିପାରନ୍ତ ।। ଏପରିଭାବେ, ନିଜ ଶତ୍ରୁ ମାନଙ୍କ ୁ ଜୟ କରିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ , ସେ ନିଜ ଦୁର୍ଗୁଣମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ପରାଜିତ

> ହେଲେ, ଏବଂ ସେ ଯେ ମହାନ ନାମ ସ୍ଥ ାପନ କରିପାରୁଥାନ୍ତେ , ତାହାକୁ ଭୁଲି, ନିଜ ସମୟ ଭୋଜନବିଳାସ ଏବଂ ଲାମ୍ପ ଟ୍ୟ ରେ କାଟିଲେ।"
>
> "ତାହାର ସଫଳତାରେ ତାହାର ହୃଦୟ ଗର୍ବିତ ହୋଇଉଠିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାଦ୍ୱାରା କୌଣସିଭାବରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇନଥିଲା; କାରଣ ସେ ଏହାର ଯେ ଅଗୌରବଜନକ ବ୍ୟବହାର କଲା, ତାହାର ଫଳରେ ତାହାର ନିଜ ପ୍ରଜାମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ।" Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

ପୁଟିନଙ୍କର ବିଜୟ ତାଙ୍କର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ବୋଲି ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟର ରାଜା ଉଜ୍ଜିୟଙ୍କ ଉଦାହରଣରେ ମିଳେ; ସେହି ରାଜାଙ୍କର ହୃଦୟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସାମରିକ ବିଜୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପରେ, ଟ୍ଲେମୀଙ୍କ ପରି, ସେ ପବିତ୍ରାଳୟରେ ଯାଜକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ; ତାହା ପରେ ସେ କୁଷ୍ଠରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହେଲେ ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ଶକ୍ତିରୁ ହଟାଯାଇଲେ। ଉକ୍ରେନ ଯୁଦ୍ଧରେ ପୁଟିନଙ୍କ ବିଜୟ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା (ନାସ୍ତିକତାର ରାଜା) ଭାବେ ତାଙ୍କର ଶେଷର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ତାଙ୍କର ଶେଷ ପଦ ଚାଳିଶର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା (ଫ୍ରାନ୍ସ)ର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଏମିତି ଏକ ବିପ୍ଲବକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା ଯେଉଁଥିରେ ନେତୃତ୍ୱକୁ ଉଲଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ଟ୍ଲେମୀଙ୍କ ସମୟରେ ଘଟିଥିଲା। ପୁଟିନଙ୍କର ଶେଷ ସୋଭିଏତ ସଂଘର ଶେଷ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ନେତା (ଗର୍ବାଚେଭ୍) ସୋଭିଏତ ସଂଘକୁ ବିଲୀନ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଜାତିସଂଘରେ ଏକ ଚାକିରି ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯାହା ଅନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ବିଶ୍ୱବାଦୀ ନାସ୍ତିକତାର ପ୍ରତୀକ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା। ଉକ୍ରେନରେ ପୁଟିନଙ୍କ ବିଜୟ ପରେ, ସେ ୱାଟରଲୁରେ ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ବାସନ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୂପିତ ହେଉଛନ୍ତି; ଏହାସହିତ, ରାଜା ଉଜ୍ଜିୟ ତାଙ୍କର କୁଷ୍ଠରୋଗ ସହିତ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ବାସନ ସହିତ, ତଥା ଟ୍ଲେମୀଙ୍କର ମଦ୍ୟପ ଶେଷ ଏବଂ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ସୋଭିଏତ ସଂଘର ଶେଷ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ।

ପାନିଅମ୍‌ର ଯୁଦ୍ଧ ଖ୍ରି. ପୂ. 200 ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷରେ ରୋମ ଖୋଲାମେଲାଭାବରେ ଇତିହାସରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କଲା। ତାହାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ପ୍ରବେଶ, ପଦ ସୋହଳରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଯେରୁଶାଲେମର ବିଜୟାଧିଗ୍ରହଣକୁ ପୂର୍ବ କରେ, ଯାହା ଖ୍ରି. ପୂ. 63 ମସିହାରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା; ସେହି ସମୟରେ ସେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା ଯେ ସେ ମିଶରର ଶିଶୁ-ରାଜାଙ୍କର ରକ୍ଷକ। ଚାଳିଶତମ ପଦର ତୃତୀୟ ଯୁଦ୍ଧରେ, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାମାନେ ସମ୍ମିଳିତ, ପାପତନ୍ତ୍ର ପୁନର୍ବାର ଇତିହାସରେ ନିଜକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ରୁଷିଆର ସୁରକ୍ଷକ ବୋଲି ଆପଣକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରି। ସେହି ଏକେ ସମୟରେ, ପ୍ରତିରୂପରେ ସେଲ୍ୟୁକସ୍ ପାନିଅମ୍‌ର ଯୁଦ୍ଧରେ ଟ୍ଲେମୀଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ, ଏହିପରି ସନ୍ଦିଗ୍ଧ କରି ଯେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର—ଚାଳିଶତମ ପଦର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧରେ ପାପତନ୍ତ୍ରର ପ୍ରତିନିଧି ସେନା—"ମିଶର" (ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା)ଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରେ।

ଇ. ପୂ. 200 ମସିହାରେ, ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ଆମେ ପାପାତ୍ୱକୁ ଦେଖୁଛୁ, କାରଣ ତ୍ୟରର ବେଶ୍ୟା ଷୋଳଶ ପଦର ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ତ୍ରିବିଧ ସଂଘର ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ବ୍ୟଭିଚାରର ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ଗାଇବା ଆରମ୍ଭ କରେ। ସେହି ସମୟରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରସଂଘ ଉପରେ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଖ ରାଜା ଭାବରେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେ। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସଫଳ ହେଉଥିବା ତ୍ରିବିଧ ସଂଘର ସମସ୍ତ ଗତିବିଧି, ଷୋଳଶ ପଦ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ହୋଇଯାଇଥାଏ।

ସୋଳହତମ ପଦରେ ଯେପରି ଜାତିସଂଘ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ ଅଜଗର-ଶକ୍ତ ିର ରାଜନୈତିକ ଗଠନ ପଶୁକୁ ନିଜର ରାଜନୈତିକ ଗଠନ ଦେବାକୁ ସମ୍ମ ତ ହୁଏ, ସେପରି କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପାପାସତ୍ତ ା ଅଜଗରର ଧର୍ମକୁ ବିଜୟ କରେ। ପୌତ୍ତ ଳିକତାକୁ ପୁଣିଥରେ ଅପସାରିତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟ କ। ଚାଳିଶତମ ପଦର ପ୍ର ଥମ ଯୁଦ୍ଧ ରେ ରେଗାନ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରୋ ାଟେଷ୍ଟ ାଣ୍ଟ ବାଦକୁ ଅପସାରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଶେଷ ରିପବ୍ଲିକାନ ରାଷ୍ଟ୍ର ପତିଙ୍କ ସମୟରେ ଅଜଗରର ଧର୍ମକୁ ମଧ୍ୟ 508 ମସିହାରେ ଯେପରି ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି କାଥୋଲିକତାର ଧର୍ମର ଅଧୀନତାରେ ଆଣାଯିବ। ପାପାସତ୍ତ ାକୁ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସାଇବା ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ଧାର୍ମିକ ପ୍ର ତିରୋଧକୁ ଅପସାରଣ କରିବାର ପ୍ର କ୍ରିୟା ରେଗାନ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ଟ୍ରମ୍ପ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ତାହାର ଶେଷ ହୁଏ। କାଥୋଲିକତା ବିରୋଧରେ ଧର୍ମଭ୍ର ଷ୍ଟ ପ୍ରୋ ାଟେଷ୍ଟ ାଣ୍ଟ ବାଦର ପ୍ର ତିରୋଧ ଚାଳିଶତମ ପଦର ପ୍ର ଥମ ଯୁଦ୍ଧ ରେ ଅପସାରିତ ହୋଇଥିଲା,

ଏବଂ ଚାଳିଶତମ ପଦର ଶେଷ ଯୁଦ୍ଧ ରେ ଆଧ ।ମ୍ ିକତାବାଦର ପ୍ର ତିରୋଧ ଅପସାରିତ ହେବ।

ମାନବୀୟ ଘଟଣାବଳୀର ସେହି ଜଟିଳ ପରସ୍ପର କ୍ରିୟାମାନତାର ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶ ରାଜାଙ୍କ ଉପରେ ଧର୍ମୀୟ ଓ ରାଜନୈତିକ ଅଧିକାର ଭାବେ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ନିଜକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ହେବ। ଏହିପରି, ପାନିଅମ୍‌ର ଯୁଦ୍ଧ ସେହି ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ରସଂଘ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୁଏ, ଷୋଡଶ ପଦର ରବିବାର ନିୟମର ଠିକ୍‌ପୂର୍ବରୁ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଏକ ସ୍ଥାପିତ ନିୟମ ହେଉଛି ଯେ, ଡ୍ରାଗନ୍, ପଶୁ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା—ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ବିଶିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲକ୍ଷଣ ଅଛି। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲକ୍ଷଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଯେ, ପଶୁ (କ୍ୟାଥଲିକତ୍ୱ) ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ସଦା ରୋମ ନଗରୀରେ ଅବସ୍ଥିତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଏ। ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ ସଦା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଅବସ୍ଥିତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଏ। କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାଗନଙ୍କ ବିଷୟରେ, ଡ୍ରାଗନ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀରେ କେଉଁଠି ଅବସ୍ଥିତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଏ, ସେହି ଲକ୍ଷଣ ହେଉଛି ଯେ ସେ ସଦା ଚଳମାନ ଅଟେ। ଡ୍ରାଗନ୍ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆରମ୍ଭ କଲା, ପରେ ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଆସିଲା, ଏବଂ ଶେଷରେ ଡ୍ରାଗନ୍ ମିଶରରେ ଅବସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ।

> କହି କହ, ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି; ଦେଖ, ହେ ମିଶରର ରାଜା ଫେରାଓ, ମୁଁ ତୋର ବିରୋଧରେ ଅଛି, ସେଇ ବଡ଼ ଅଜଗର, ଯେ ନିଜ ନଦୀମାନଙ୍କ ମଝିରେ ଶୋଇ ରହେ, ଯେ କହିଛି, ମୋର ନଦୀ ମୋର ନିଜର, ଏବଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ନିଜ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି। ଯିହିଜ୍କେଲ 29:3।

ଡ୍ରାଗନର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସ୍ଥାନ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ। ଯୋହନଙ୍କ ସମୟରେ, ଡ୍ରାଗନର ଆସନ, ଯାହା ତାହାର ସିଂହାସନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ପର୍ଗାମୋସରେ ଅବସ୍ଥିତ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲା।

> ପର୍ଗାମସ୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତଙ୍କୁ ଲେଖ; ଯିହେଁ ଦ୍ୱିଧାରୀ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଖଡ୍ଗ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ସେ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି; ମୁଁ ତୋର କର୍ମ ଜାଣେ ଓ ତୁ କେଉଁଠି ବାସ କରୁଛୁ ସେଥିଲେ ମଧ ଜାଣେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠାରେ ଶୟତାନର ସିଂହାସନ ଅଛି; ତଥାପି ତୁ ମୋର ନାମକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖିଛୁ, ଏବଂ ମୋର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନାହାଁ, ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ ଆନ୍ତିପା ମୋର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହତ୍ୟା ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଶୟତାନ ବାସ କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 2:12, 13।

ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ପ୍ରଚଳନ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ପୌତ୍ତଳିକ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ହୁଅଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ରୋମ ନଗରକୁ ଆଣି ପାନ୍ଥିଅନ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ଏହି କାରଣରୁ ଦାନିଏଲ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ "ତାହାର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ସ୍ଥାନକୁ ଭୂମିସାତ୍ କରାଗଲା।" ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ସ୍ଥାନ ଥିଲା ରୋମ ନଗର, ଯାହା କନ୍‌ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 330 ମସିହାରେ ଭୂମିସାତ୍ କରାଗଲା; କିନ୍ତୁ ଯେହିଁ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ରୋମର "ମଧ୍ୟରେ" ଥିଲା, ସେହିଟି ହେଲା ପାନ୍ଥିଅନ ମନ୍ଦିର—Pan-Theon ଅର୍ଥ, "ସମସ୍ତ ଦେବତାଙ୍କର ମନ୍ଦିର"। ରୋମୀୟମାନେ ପର୍ଗାମରୁ ଶୟତାନଙ୍କର ସିଂହାସନର ସ୍ଥାନକୁ ପାନ୍ଥିଅନ ମନ୍ଦିରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କଲେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମହିଁ ଅଜଗର ଅଟେ।

> "ଏହିପରି, ଯେଉଁଠାରେ ଅଜଗର ପ୍ରାଥମିକ ଭାବରେ ଶୟତାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେଠାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥରେ ଏହା ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।" The Great Controversy, 439.

ପୂଜାପରାୟଣ ରୋମ ଦଶଟି ଜାତିରେ ବିଭକ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଫ୍ରାନ୍ସ ମିଶରର ନାସ୍ତିକତାକୁ ପରିଚୟ କରାଇଲା, ସେତେବେଳେ ସେ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ହେଲା। 1917 ସୁଦ୍ଧା, ଅଜଗର ଫ୍ରାନ୍ସରୁ ରୁଷିଆକୁ ସରିଯାଇଥିଲା। ଦଶମ ପଦ 1989 କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏଗାରୋ ଓ ବାରୋ ପଦ "ସୀମାରେଖା"ର ଯୁଦ୍ଧଗୁଡ଼ିକୁ (ରାଫିଆ ଏବଂ ଉକ୍ରେନ) ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପାନିଅମର ଯୁଦ୍ଧ ଷୋଳଶ ପଦରେ ତିନିଗୁଣୀୟ ଐକ୍ୟକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରୁଥିବାବେଳେ ପାପସତ୍ତା ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ତୃତୀୟ ପଦକ୍ଷେପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହା ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପି [ପାନିଅମ୍] ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆସିଲେ, ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରି କହିଲେ, "ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମୁଁ କିଏ ବୋଲି ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତି?" ସେମାନେ କହିଲେ, "କେହି କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ବାପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନ; କେହି ଏଲିୟ; ଆଉ କେହି ଯିରିମିୟ କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ।" ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୋତେ କିଏ ବୋଲି କହୁଛ?" ତାହାରେ ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ତୁମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର।" ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, "ଶିମୋନ ବାର୍ଯୋନା, ତୁମେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ଏହା ତୁମ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପିତା ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ କହୁଛି ଯେ, ତୁମେ ପିତର, ଏବଂ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମଣ୍ଡଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ପାତାଳର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ହେବ ନାହିଁ। ଆଉ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦେବି; ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା ବାନ୍ଧିବ, ତାହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ବାନ୍ଧାଯିବ; ଆଉ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା ଖୋଲିବ, ତାହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ଖୋଲାଯିବ।" ତାହା ପରେ ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କଠୋର ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସେ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା ସେମାନେ କାହାକୁ ନ କହନ୍ତୁ। ସେହି ସମୟରୁ ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ଯିରୂଶାଲେମକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନେ, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ଅନେକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ହତ୍ୟା କରାଯିବ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ମାଥିଉ 16:13–21.